

ODZIERŻAWAĆ (9) *vb impf*

o, e oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

inf odzierżawać (2). ◇ *praes 1 sg* odzierżawam (1). ◇ *2 sg* odzierżawą (3). ◇ *1 pl* odzierżawamy (1).
◇ [*3 pl* odzierżawają.] ◇ *praet 1 sg m -m* odzierżawał (1). ◇ *3 pl m pers* odzierżawali (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Uzyskiwać, osiągać, dostępować (5) :

a. Zdobywać w wyniku własnego postępowania (1) :

Zwrot: »zwyczajstwo odzierżawać« (1): gdyż pan vbaczy że ie⁸⁰ rycerz zwyczajstwo tak odzierżawa/
tedy iemu da żonę Kálfztelanę *HistRzym* 117.

b. Otrzymywać od kogoś, być obdarzonym w wyniku starań, zabiegów; wyjednywać, wypraszać (4) :
[Odzierżawam/ Impetro, acquirō, exoro. *Volck Ooo3v.*]

odzierżawać co z kogo (1): tak yako też inffy zwykli byli czynić náuczycyelom fwym/ s ktorých náukę á wychowányá dobre á poważne odzyerżawali. *GliczKsiqz* L6v.

odzierżawać co przez co (1): przez nią [modlitwę] wffytko dobre odzierżawamy/ ij wffe⁸⁰ złęgo przez nią odbywamy. *OpecŻyw* 53v.

odzierżawać komu czym u kogo (1): gdy oni bywáli w vpadkoch [...] niemáлом iem prozbámi fwemi odzierżawał v páná fwego. *RejPs* 51v.

Przen: *Odnosić skutek [ze zdaniem dopełnieniowym]* (1) : iako vftawicznofitz modlitwy/ odzierżawá częgo żądá. *OpecŻyw* 53v.

2. Zachowywać dotychczasowy stan; retinere, tenere *Mącz* (4) : *Retineo, Odzierżawám [!]/ zádzierżawam/ záchowawam. Mącz* 448a.

a. Zatrzymywać w jakimś miejscu (2) : *Penulam scindere, Opończą komu rozedrzyć. Proverbialiter, Przesdżięki odzierżawác/ nie chcieć kogo od siebie puścić. Mącz* 371d, 446b.

b. Nie dopuszczać do wyłamania się (1) :

Zwrot: »w posłuszeństwie odzierżawać« (1): *In officio retinere, W posłuszeństwie á w dobrych obyczáyách odzierżawác. Mącz* 448a.

c. [Nie zmieniać:

Zwrot: »w cale odzierżawać«: Ktore [formy] [...] wffelákie w gniecienie w cale odzierżawáią przyiáwffzy. *SienHerb* 601b.]

Synonimy: **1.** dostawać, nabywać, osiągać, posiadać; **2.** zachowywać.

Formacje współrdzenne cf DZIERŻEĆ.

Cf **ODZIERŻAWAN**